Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 12. Warszawa, dnia 20 kwietnia 1928 r. Rok X.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 90, poleconą 1 zł. 30 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. wewn. 24, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał II-gi r. b., która wynosi zł. 5.00.

Przepisy ogólne.

160.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 marca 1928 r.

o zezwoleniu Pocztowej Kasie Oszczędności na działalność ubezpieczeniową w dziale ubezpieczeń na życie.

Na podstawie art. 128 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) zarządzam co następuje:

§ 1. Pocztowa Kasa Oszczędności może przyjmować na całym obszarze swej działalności ubezpieczenia na życie z tem ograniczeniem, że przy ubezpieczeniach indywidualnych sumy ubezpieczenia na jedno ryzyko nie będą przekraczały 10.000 zł., a renty 1.200 zł. rocznie.

§ 2. Dla wykonywania ubezpieczeń utworzony będzie w Pocztowej Kasie Oszczędności odrębny dział, posiadający wykwalifikowany technicznie personel. Dział ten będzie prowadził od-

dzielną rachunkowość i sporządzał oddzielne zamknięcia rachunkowe.

§ 3. Pocztowa Kasa Oszczędności winna stosować się w działalności ubezpieczeniowej do ogólnych przepisów prawa, przepisów rozporządzenia niniejszego oraz zatwierdzonych przez władzę nadzorczą (§ 24 ust. 1) ogólnych warunków ubezpieczenia i planu działalności.

§ 4. Rozpoczęcie działalności może nastąpić po przekazaniu działowi ubezpieczeń z funduszów Pocztowej Kasy Oszczędności sumy 2 milj. zł. na kapitał zakładowy tegoż działu oraz po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą ogólnych warunków ubezpieczenia i planu działalności.

§ 5. 1) Kapitał zakładowy służy na pokrycie kosztów założenia działu ubezpieczeń na życie oraz jako kapitał gwarancyjny i obrotowy.

2) Na pokrycie kosztów założenia działu ubezpieczeń na życie może być użyta najwyżej 1/5 część kapitału zakładowego. Umorzenie tych kosztów winno nastąpić najdalej w ciągu 5 lat.

3) Kapitał zakładowy będzie zwracany z czystego zysku rocznego w miarę tworzenia kapitału zapasowego. W razie likwidacji działalności ubezpieczeniowej niespłacona jeszcze część kapitału zakładowego będzie zwrócona dopiero po zaspokojeniu wszystkich zobowiązań z działalności tej wynikających.

4) Ponadto za zobowiązania w dziale ubezpieczeń na życie odpowiada Pocztowa Kasa Oszczędności całym swoim majątkiem.

§ 6. 1) Ogólne warunki ubezpieczenia mają być wydrukowane na polisach ubezpieczeniowych lub trwale z niemi złączone. Niezależnie od tego należy przed podpisaniem wniosku ubezpieczeniowego wydać ubezpieczającemu za pokwitowaniem egzemplarz ogólnych warunków ubezpieczenia.

2) Szczególne warunki na niekorzyść ubezpieczającego można wprowadzić do umowy ubezpieczenia, o ile są uzasadnione szczególnemi okolicznościami i o ile przed podpisaniem umowy zwrócono na nie uwagę ubezpieczającego i przyjęto od niego piśmienne oświadczenie, że zgadza się z ich treścią.

§ 7. Na polisach należy podać wysokość zredukowanych sum ubezpieczenia, wysokość wykupów, zaliczek oraz pożyczek pod zastaw polis.

§ 8. W planie działalności należy przedstawić dane istotne ze względu na rodzaj i rozmiar prowadzonych ubezpieczeń dla ustalenia prawidłowości podstaw technicznych działalności, a w szczególności: wskazać dane, dotyczące wysokości i rodzaju obejmowanych ryzyk, określić granice górne udziału własnego, przedstawić tablice prawdopodobieństwa, na których oparto kalkulację taryf i rezerw, techniczną stopę procentową, taryfy składek netto i brutto, wzory dla obliczania składek netto i brutto, rezerwy matematycznej, wykupów oraz sposobu przemiany, rezerwy bilansowej oraz innych rezerw technicznych, jako też normy i granice kosztów administracji i kosztów pozyskiwania ubezpieczeń, wreszcie wskazać fundusze zaliczone do funduszu ubezpieczeniowego.

§ 9. Zmiana ogólnych warunków ubezpieczenia i planu działalności może być wprowadzona w życie dopiero po uzyskaniu zezwolenia władzy nadzorczej.

§ 10. Wzory polis ubezpieczeniowych, wniosków oraz wszelkie inne formularze używane w stosunkach z ubezpieczającymi, jak również wszystkie prospekty, reklamy i t. p. należy przedkładać władzy nadzorczej.

§ 11. 1) Agenci winni być zaopatrzeni w pełnomocnictwa dokładnie wskazujące zakres ich uprawnień. Agenci obowiązani są do okazywania tych pełnomocnictw ubezpieczającym.

2) Na wnioskach ubezpieczeniowych należy uwidocznić imię i nazwisko agenta, pośredniczącego w zawarciu umowy ubezpieczenia, i jego siedzibę, oraz wyraźnie stwierdzić, że agent obowiązany jest do okazywania pełnomocnictwa. Na polisach ubezpieczeniowych należy podać imię, nazwisko i adres agenta, za pośrednictwem którego zawarto ubezpieczenie.

3) Przepisy ust. 1 i 2 odnosić się nie będą do urzędów pocztowych, o ile urzędy te pełnić będą czynności agentur ubezpieczeniowych Pocztowej Kasy Oszczędności. W tych wypadkach na wnioskach ubezpieczeniowych oraz na polisach będzie wymieniony urząd pocztowy, za pośrednictwem którego zawarto ubezpieczenie.

§ 12. Fundusz ubezpieczeniowy (rezerwę składek i inne fundusze techniczne, wskazane w planie działalności, jako należące do funduszu ubezpieczeniowego) oraz rezerwę na nieuregulowane szkody należy obliczać i księgować na koniec roku kalendarzowego osobno dla każdego rodzaju ubezpieczeń. Obliczenie funduszu ubezpieczeniowego ma być dokonane przez rzeczoznawcę, który pod bilansem zaświadczy, że fundusz ubezpieczeniowy obliczony jest zgodnie z planem działalności.

§ 13. 1) Fundusz ubezpieczeniowy należy lokować:

a) w papierach emitowanych albo gwarantowanych przez Państwo lub też w pożyczkach udzielonych Państwu.
b) w listach zastawnych krajowych instytucyj kredytu długoterminowego, posiadających bezpieczeństwo prawne,
c) w emitowanych przez związki samorządowe obligacjach, posiadających bezpieczeństwo prawne,
d) w pożyczkach hipotecznych na nieruchomościach czynsz przynoszących z zachowaniem przepisów o bezpieczeństwie prawnem,
e) w nieruchomościach miejskich,
f) w zaliczkach oraz pożyczkach pod zastaw własnych polis do wysokości sumy wykupu.

2) Fundusze ulokowane w nieruchomościach nie mogą przekraczać 50% wszystkich lokat funduszu ubezpieczeniowego. W wypadkach poszczególnych władza nadzorcza może zezwolić na przekroczenie tego stosunku. Nabywanie nieruchomości fabrycznych jest niedopuszczalne. W razie nabycia nieruchomości niezabudowanych lub zabudowanych budowlami drewnianemi Pocztowa Kasa Oszczędności obowiązaną będzie w ciągu lat 3 od daty nabycia zabudować ją budynkami murowanemi. Nabycie nieruchomości obciążonej długami hipotecznemi wymaga zezwolenia władzy nadzorczej

§ 14. W sposób przewidziany w § 13 należy lokować przynajmniej 1/2 kapitału zakładowego. Pozostałe fundusze, o ile nie są lokowane w sposób przewidziany w § 13, mogą być przechowywane w własnych kasach i lokowane w państwowych instytucjach kredytowych albo, z wyjątkiem jednak rezerwy na szkody nieuregulowane, mogą znajdować pokrycie w rachunkach dłużników i wartości inwentarza ruchomego.

§ 15. Jeżeli ubezpieczenia zawarto w obcej walucie, przynajmniej 2/3 funduszu ubezpieczeniowego tych ubezpieczeń ma być umieszczone w lokatach (§ 13), wyrażonych w tej samej walucie, w której ubezpieczenie zawarto. Dopuszczalne jest umieszczenie funduszu ubezpieczeniowego tych ubezpieczeń w lokatach, wyrażonych w złotych w złocie. W tym przypadku należy odpowiednią część funduszu ubezpieczeniowego obliczyć według parytetu nominalnego. Pozostałą trzecią część tego funduszu można umieszczać w nieruchomościach. W przypadkach poszczególnych władza nadzorcza może zezwolić na przekroczenie tego stosunku.

§ 16. 1) Dla lokat funduszu ubezpieczeniowego należy prowadzić osobny rejestr.

2) Formę prowadzenia rejestru lokat funduszu ubezpieczeniowego ustali władza nadzorcza.

3) Odpis zmian w rejestrze lokat funduszu ubezpieczeniowego będzie przedkładany władzy nadzorczej w ciągu miesiąca po upływie każdego roku kalendarzowego.

§ 17. W razie rozciągnięcia działalności na zagranicę odpowiednia część funduszów może być za zezwoleniem władzy nadzorczej ulokowana zagranicą według przepisów prawa obowiązującego w państwie, w którem ta część majątku ma być ulokowana.

§ 18. 1) Zasady rachunkowości działu ubezpieczeń, terminy oraz formę składania władzy nadzorczej zamknięć rachunkowych, sprawozdań rocznych, formę ogłaszania bilansów, rachunku strat i zysków oraz podziału nadwyżek ustali władza nadzorcza.

2) Pozycje bilansowe będą szacowane według zasad ustalonych dla publicznych zakładów ubezpieczeń, prowadzonych przez związki samorządowe.

§ 19. Pocztowa Kasa Oszczędności tworzy z nadwyżek bilansowych następujące ubezpieczeniowe kapitały rezerwowe:

a) kapitał zapasowy,
b) fundusz na straty kursowe,
c) fundusze specjalne.

§ 20. 1) Kapitał zapasowy służy wyłącznie na pokrycie strat bilansowych. Kapitał ten uzupełnia się, dopóki nie osiągnie 10% różnicy między sumą ubezpieczonych kapitałów i rezerwą składek.

2) Fundusz na straty kursowe służy na pokrycie strat, wynikłych z różnicy kursu papierów procentowych oraz walut i dewiz.

3) Fundusze specjalne mogą być tworzone w razie potrzeby na zasadzie uchwały rady zawiadowczej powziętej na wniosek prezesa.

§ 21. 1) Z zysków bilansowych odlicza się przedewszystkiem 10% na kapitał zapasowy. Z czystego zysku, jaki pozostanie po odliczeniu odpisu na kapitał zapasowy, przeznacza się część na fundusz na straty kursowe oraz w razie potrzeby na fundusze specjalne, pozostałość zaś dzieli się po połowie na spłatę kapitału zakładowego i na kapitał zapasowy. W razie spłaty kapitału zakładowego część nadwyżki przypadającą na jego spłatę przeznacza się na kapitał zapasowy.

2) Wysokość dotacji na fundusz na straty kursowe oraz na fundusze specjalne oznaczy rada zawiadowcza na wniosek prezesa Pocztowej Kasy Oszczędności.

3) Gdy kapitał zakładowy będzie w całości spłacony, a kapitał zapasowy osiągnie 10% różnicy pomiędzy sumą ubezpieczonych kapitałów i rezerwą składek, to w latach, w których kapitał zapasowy wysokość tę posiada, rozdziela się czysty zysk w sposób następujący:

a) sumę oznaczoną przez radę zawiadowczą przeznacza się na fundusz na straty kursowe oraz ewentualnie na fundusze specjalne,
b) sumę oznaczoną uchwałą rady zawiadowczej przeznacza się na ogólne cele społeczne, związane z działalnością ubezpieczeniową Pocztowej Kasy Oszczędności,
c) resztę zysku otrzymuje Pocztowa Kasa Oszczędności.

Wysokość sumy przeznaczonej na cele społeczne (p. b) oraz wybór celów, na które suma ta będzie użyta, uchwala rada zawiadowcza na wniosek prezesa Pocztowej Kasy Oszczędności. Uchwała podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 22. 1) O ile bilans roku sprawozdawczego wykaże straty, to straty te będą pokryte przedewszystkiem z kapitału zapasowego, o ile zaś straty wynikły z różnicy kursów papierów wartościowych lub z innych specjalnych przyczyn, z funduszu na straty kursowe względnie z funduszów specjalnych.

2) Gdyby na pokrycie strat nie wystarczał kapitał zapasowy względnie fundusz na straty kursowe i fundusze specjalne, wówczas resztę strat pokrywa Pocztowa Kasa Oszczędności.

§ 23. Rada zawiadowcza decyduje na wniosek prezesa Pocztowej Kasy Oszczędności o likwidacji działalności ubezpieczeniowej, ustala zasady i warunki likwidacji i powołuje komisję likwidacyjną do jej przeprowadzenia. Władza nadzorcza zatwierdza uchwałę rady o likwidacji działalności ubezpieczeniowej, warunkach likwidacji i podziale funduszów. Część funduszów pozostałych po uregulowaniu i zabezpieczeniu zobowiązań może być użyta zgodnie z uchwałą rady zawiadowczej, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą, na cele społeczne, związane z działalnością ubezpieczeniową Pocztowej Kasy Oszczędności.

§ 24. 1) Władzą nadzorczą w rozumieniu rozporządzenia niniejszego jest Minister Skarbu, a jego organem w tym zakresie — Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

2) Dla bezpośredniego nadzoru działalności ubezpieczeniowej Pocztowej Kasy Oszczędności mianowany będzie przez Ministra Skarbu komisarz rządowy dla spraw ubezpieczeniowych, którego prawa i obowiązki określi instrukcja Ministra Skarbu.

3) Pocztowa Kasa Oszczędności będzie uiszczać opłatę za nadzór zgodnie z art. 98 ust. 1, 2, 3 zdanie pierwsze, 4 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26

stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) oraz koszta ustanowienia komisarza rządowego.

§ 25. W razie dostrzeżenia nieprawidłowości w działalności ubezpieczeniowej organów Pocztowej Kasy Oszczędności władza nadzorcza może zażądać od prezesa Pocztowej Kasy Oszczędności pociągnięcia winnych do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

§ 26. 1) Władza nadzorcza jest uprawniona do przeprowadzenia w każdym czasie kontroli funduszów ubezpieczeniowych i innych kapitałów wynikających z działalności ubezpieczeniowej oraz sposobu prowadzenia interesów ubezpieczeniowych Pocztowej Kasy Oszczędności.

2) Organa Pocztowej Kasy Oszczędności są obowiązane na żądanie organów władzy nadzorczej przedłożyć im w swych lokalach biurowych wszelkie księgi i pisma oraz udzielić wszelkich informacyj.

3) Władza nadzorcza może żądać od Pocztowej Kasy Oszczędności złożenia w poszczególnych sprawach, dotyczących działalności ubezpieczeniowej, wyjaśnień na piśmie.

§ 27. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 kwietnia 1928 r. Nr. 45, poz. 444).

Organizacja władz.

161.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 marca 1928 r.

w sprawie podziału Izby Skarbowej w Warszawie.

Na zasadzie art. 3 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Z okręgu administracyjnego Izby Skarbowej w Warszawie wyłącza się obszar terytorjalny województwa warszawskiego i tworzy się dla tegoż obszaru osobną Izbę Skarbową na województwo warszawskie z siedzibą w Warszawie.

Nowoutworzona Izba Skarbowa otrzymuje nazwę „Izba Skarbowa Okręgowa w Warszawie a dotychczasowa zaś Izba Skarbowa w Warszawie z okręgiem administracyjnym obejmującym obszar terytorjalny m. stoł. Warszawy nazwę „Izba Skarbowa Grodzka w Warszawie".

§ 2. Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych oraz kasy skarbowe istniejące na obszarze województwa warszawskiego z terytorjalnym zakresem działania obejmującym części tegoż obszaru podporządkowuje się Izbie Skarbowej Okręgowej w Warszawie.

§ 3. Odnośnie podziału Izby Skarbowej na wydziały i zakresu działania obowiązują odpowiednie postanowienia rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 588).

Istniejący przy dotychczasowej Izbie Skarbowej w Warszawie jako wydział VI wydział emerytur i rent pozostaje przy Izbie Skarbowej Grodzkiej w Warszawie.

§ 4. Agendy poszczególnych wydziałów dotychczasowej Izby Skarbowej w Warszawie odnośnie wyłączonego obszaru województwa warszawskiego, przechodzą do odpowiednich wydziałów nowoutworzonej Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dn. 31 marca 1928 r. Nr. 42, poz. 415).

162.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 marca 1928 r.

w sprawie zmian w organizacji kas skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Krakowie.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipdów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), dów skarbowych (Dz. P. P. Nr. 65, poz. 391), zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się z dniem 1 kwietnia 1928 r. Kasę Skarbową II w Krakowie.

§ 2. Kasa Skarbowa III w Krakowie otrzymuje nazwę: „Kasa Skarbowa II w Krakowie".

§ 3. Dotychczasowe agendy zmienionej Kasy Skarbowej II w Krakowie przechodzą na Kasę Skarbową I w Krakowie, względnie na Kasę Skarbową II w Krakowie, przemianowaną z Kasy Skarbowej III w Krakowie (§ 2).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1928 r. Nr. 42, poz. 416).

163.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 marca 1928 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do podatków dochodowego i przemysłowego w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) i art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się istniejący w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Grudziądzu urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Toruniu i na jego miejsce tworzy się dwa nowe urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych: jeden — na miasto Toruń z siedzibą w Toruniu i drugi — na powiat toruński z siedzibą w Chełmży.

§ 2. Dotychczasowe agendy zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 3. Istniejące dotychczas przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Toruniu dwie komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego: jedną dla m. Torunia, drugą zaś dla pozostałych miejscowości, przydziela się do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 4. Istniejące dotychczas przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Toruniu dwie komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego: jedną dla m. Torunia, drugą zaś dla pozostałych miejscowości przydziela się do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1928 r. Nr. 42, poz. 417).

164.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 marca 1928 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do podatków dochodowego i przemysłowego w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) i art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się istniejący w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Grudziądzu urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Grudziądzu i na jego miejsce tworzy się dwa nowe urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych: jeden — na miasto Grudziądz i drugi na powiat grudziądzki; oba z siedzibą w Grudziądzu.

§ 2. Dotychczasowe agendy zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 3. Istniejące dotychczas przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Grudziądzu dwie komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego — jedna dla m. Grudziądza, druga zaś dla pozostałych miejscowości przydziela się do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 4. Istniejące dotychczas przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Grudziądzu dwie komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego — jedną dla m. Grudziądza, drugą zaś dla pozostałych miejscowości — przydziela się do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1928 r. Nr. 42, poz. 418).

165.

KOMUNIKAT.

Utworzenie ekspozytur Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych w okręgu Izby Skarbowej w Brześciu n/Bugiem.

W okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Brześciu n/B. uruchamia się z dniem 1 kwietnia 1928 r. w Kamieniu Koszyrskim ekspozyturę urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Brześciu n/B. dla obszaru obejmującego powiat polityczny Kamień Koszyrski oraz w Kosowie ekspozyturę urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Prużanie dla obszaru obejmującego powiat polityczny Kosów.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Jan Około-Kułak.*

(Mon. Pol. z dnia 14 lutego 1928 r. Nr. 36).

166.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Grudziądzu uruchamia się z dniem 1 kwietnia 1928 r. przy Urzędach Skarbowych podatków i opłat skarbowych na powiat toruński, z siedzibą w Chełmży, oraz na powiat grudziądzki, z siedzibą w Grudziądzu, pomocnicze Kasy Skarbowe do poboru podatków i opłat skarbowych.

(Monitor Polski z dn. 31 marca 1928 r. Nr. 76).

167.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu zwija z dniem 1 kwietnia 1928 r. istniejącą w Siemiatyczach w okręgu Izby Skarbowej w Białymstoku ekspozyturę Bielskiego Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych.

Czynności ekspozytury przechodzą z dniem tym na Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Bielsku.

(„Mon. Pol. z dn. 2.IV. 1928 r. Nr. 77).

168.

KOMUNIKAT.

W sprawie zwinięcia obwodu kontrolnego inspektora kontroli skarbowej w Włoszczowej.

W okręgu administracyjnym Izby skarbowej w Kielcach został z dniem 1 marca 1928 zwinięty obwód kontrolny inspektora kontroli skarbowej w Włoszczowej, którego agendy wcielono do obwodów kontrolnych inspektorów kontroli skarbowej w Częstochowie Nr. I i Nr. II.

Do I obwodu inspektora kontroli skarbowej w Częstochowie wcielono miasto Włoszczowę gminy: Włoszczowę, Kurzelów, Kluczewsko, Dobromierz, Oleszno i Krasocin, tudzież gorzelnie: Czaryż, Słupia i Moskarzew, zaś:

do II obwodu kontrolnego inspektora kontroli skarbowej w Częstochowie wcielono gminy: Moskarzew, Rokitno, Słupia, Radków, Irządze, Lelów, Secemin i Chrząstów, oraz gorzelnie: Biała wielka, Siedliska i Szczekociny.

Dyrektor Departamentu

(—) *Woytowicz*

169.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 marca 1928 r.

w przedmiocie zmiany postanowień §§ 16 i 18 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1927 r. o współdziałaniu władz i urzędów skarbowych oraz podległych im organów wykonawczych z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów w nadzorze nad przedsiębiorstwami i zakładami Polskiego Monopolu Tytoniowego (Dz. U. M. Sk. Nr. 36, poz. 381).

Na podstawie art. 21 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) oraz w związku z § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1926 r. o organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 742) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Paragraf 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1927 r. o współdziałaniu władz i urzędów skarbowych w nadzorze nad przedsiębiorstwami i zakładami Polskiego Monopolu Tytoniowego (Dz. U. M. Sk. Nr. 36, poz. 381 i Mon. Pol. Nr. 284, p. 786), otrzymuje następujące brzmienie:

„W przedsiębiorstwach i zakładach Polskiego Monopolu Tytoniowego, a mianowicie: w państwowych fabrykach wyrobów tytoniowych, państwowych magazynach surowców tytoniowych, urzędach wykupu tytoniu i w państwowych magazynach wyrobów tytoniowych rewizje obrachunkowe obrotów gotówkowych, obrotów surowca tytoniowego, gotowych wyrobów tytoniowych, wszelkich surowców, materjałów, jakoteż ruchomości winny być przeprowadzane przez komisję, złożoną conajmniej z kierownika przedsiębiorstwa lub zakładu, względnie jego zastępcy lub też urzędnika rachunkowego, specjalnie do tej czynności przez kierownika wyznaczonego oraz dwóch urzędników skarbowych, wyznaczonych przez izbę skarbową, z których jeden winien być conajmniej inspektorem kontroli skarbowej. Komisji przewodniczy urzędnik skarbowy wyższego stopnia służbowego.

W wypadku stwierdzenia w toku rewizji jakichś nieprawidłowości, względnie niezbędnej potrzeby uczestniczenia w komisji przedstawiciela Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, przewodniczący komisji winien bezzwłocznie powiadomić o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, która według swego uznania wyśle do komisji swego delegata.

§ 2.

Paragraf 18 powyższego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„W końcu roku obrachunkowego, a nadto przy likwidacji oraz wrazie uzasadnionego podejrzenia o nadużycia, w każdym czasie przeprowadza generalną rewizję w państwowej fabryce wyrobów tytoniowych komisja, złożona z wyznaczo-

nego przez prezesa izby skarbowej urzędnika, jako przewodniczącego, z naczelnika właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych lub wyznaczonego przez niego zastępcy z pośród urzędników tego urzędu, jednego urzędnika kontroli skarbowej, wyznaczonego przez izbę skarbową, oraz kierownika przedsiębiorstwa lub zakładu, względnie jego zastępcy lub też urzędnika rachunkowego, specjalnie do tej czynności przez kierownika wyznaczonego.

W wypadku stwierdzenia w toku rewizji jakichś nieprawidłowości, względnie niezbędnej potrzeby uczestniczenia w komisji przedstawiciela Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, przewodniczący komisji winien bezzwłocznie powiadomić o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, która według swego uznania wyśle do komisji swego delegata".

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
(Mon. Pol. z dn. 10.IV.1928 r. Nr. 83 poz. 131).

Opłaty stemplowe.

170.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona rzez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570),

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

143. *(art. 95).* Jeżeli osoba A, oddawszy papiery wartościowe lub inne rzeczy ruchome na skład osobie B, trudniącej się zawodowo przechowywaniem rzeczy cudzych, następnie poleca pisemnie osobie B, aby owe rzeczy przechowywała na rzecz osoby trzeciej (C) i na skutek tego polecenia osoba B wystosowuje do A i do C pisma, w których oświadcza, że będzie te rzeczy przechowywała na rzecz C, to każde z tych trzech pism stwierdza umowę o przyjęcie na skład rzeczy ruchomych przez osobę, trudniącą się zawodowo przechowywaniem rzeczy cudzych. Pierwsze z tych trzech pism podlega opłacie, przewidzianej w art. 95 u. o. s., drugie i trzecie jest wolne od opłaty na mocy art. 3 u. o. s. Również podlega opłacie w myśl art. 95 u. o. s. pierwsze z dwóch pism, jeżeli osoba A udzieliła osobie B *ustnie* polecenia wyżej wymienionego i następnie osoba B wystosowuje do A i C pisma, zawierające oświadczenie o przechowywaniu na rzecz C (L. D. V. 1886/6/27.

144. *(art. 114 i 139).* Oświadczenie, złożone wobec sądu, którem ktoś zobowiązuje się do ponoszenia kosztów utrzymania współmałżonka lub dziecka — w szczególności oświadczenie, którem ojciec nieślubny zobowiązuje się do ponoszenia kosztów utrzymania dziecka nieślubnego — podlega na mocy art. 114, w związku z ustępem ostatnim art. 130 u. o. s., opłacie w wysokości 0.5% od skapitalizowanej wartości świadczeń, stanowiących przedmiot zobowiązania, obliczonej według art. 10 u. o. s.

Oświadczenie to jest ugodą (art. 133 u. o. s.), a wobec tego opłata, o której mowa, ma być uiszczona w ciągu trzech tygodni od doręczena nakazu płatniczego, który — poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki — sporządza urząd skarbowy (art. 33, punkt 2 u. o. s.), na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki — sekretarjat sądowy (art. 30, ustęp pierwszy, punkt 3 oraz ustępy drugi i trzeci, art. 133, ustęp ostatni).

Spisanie zatem oświadczenia, o którem mowa, nie jest nigdzie (nawet na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki) uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty stemplowej.

Oświadczenie, złożone wobec sądu, którem ktoś uznaje, że jest ojcem nieślubnym, nie zobowiązując się jednocześnie do ponoszenia kosztów utrzymania dziecka, podlega — na mocy art. 139 u. o. s. — w opłacie w wysokości 3 zł. (L. D. V. 10. 136/6/26.

145. *(art. 118).* Wpis odsetek w książeczce wkładkowej nie podlega opłacie stemplowej. Jak już bowiem Ministerstwo Skarbu wyjaśniło w wykładni nr. 14 (ogłoszonej w nr. 6 Dz. Urz. Min. Sk. z 1927 r.), wyrażenie „przyjęcie pieniędzy", użyte w art. 118 u. o. s. oznacza przyjęcie gotówki, a wobec tego nie podlegają opłacie pisma, stwierdzające zwiększenie wierzytelności drogą księgowania, opartego na obrocie bezgotówkowym (L. D. V. 1886/6/27).

146. *(art. 136).* Pokwitowanie, wystawione przez osobę, która wręczyła bankowi weksel do inkasa, a stwierdzające odbiór tego wekslu, zwróconego przez bank po zaprotestowaniu z powodu niezapłacenia, podlega opłacie, przewidzianej w art. 136.

Pokwitowanie z odbioru wekslu blanco t. j. pisma, nie wymieniającego sumy, ale pozatem posiadającego wszystkie inne cechy wekslu lub niektóre z nich, nie podlega opłacie stemplowej. „Weksel blanco" bowiem nie może być uważany za weksel w rozumieniu art. 1 lub 99 prawa wekslowego (Dz. U. R. P. z 1924 r. nr. 100 poz. 926, a wobec tego nie może być zaliczony do papierów wartościowych. Pokwitowanie z odbioru wekslu blanco nie mieści się więc w ramach art. 136 (w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 października 1927 roku Dz. U. R. P. nr. 90 poz. 804) (L. D. V. 1886/6/27).

147. *(art. 141).* Na mocy punktu 13 art. 141 u. o. s. nie podlegają opłacie stemplowej wszelkie listy, wystosowane do urzędów państwowych, a tyczące się spraw, w których urząd występuje nie jako organ władzy t. j. jako stróż porządku prawnego, lecz w których działa imieniem Skarbu Państwa jako podmiotu prywatno-prawnego. Nie podlegają więc opłacie stemplowej wszelkie listy, które mogłyby być wystosowane

również do osoby fizycznej jako takiej; że właśnie Skarb Państwa jest osobą, do której wystosowane zostaje pismo, omawiające prywatno-prawny stosunek między Skarbem a tym, od kogo pismo pochodzi — okoliczność ta jest czysto przypadkowa i niema znaczenia istotnego.

W szczególności więc nie podlegają opłacie stemplowej np. podania, wnoszone do organów Zarządu lasów państwowych, a tyczące się zawarcia lub wykonania umowy o sprzedaż drzewa; podania do Prokuratorji Generalnej R. P., tyczące się procesu cywilnego pomiędzy Skarbem Państwa (zastąpionym przez Prokuratorję Generalną) a petentem (w szczególności podania o wyasygnowanie kosztów, przyznanych petentowi przez sąd); podania do urzędu skarbowego o wyłączenie z pod egzekucji przedmiotów, będących własnością petenta, a zajętych celem ściągnięcia podatku, należnego od osoby trzeciej (L. D. V. 2576/6/28).

Podatki Konsumcyjne.

171.

MINISTERSTWO SKARBU.

W sprawie sprzedaży soli do celów przemysłowych.

Do Izby Skarbowej — Wydział IV (wszystkie) Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojew. w Katowicach.

Celem umożliwienia drobnym przedsiębiorstwom przemysłowym nabywania soli przemysłowej w dowolnych ilościach zarządza się co następuje:

1) Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów uprawniony jest do wydawania zezwoleń na nabycie i sprzedaż soli do celów przemysłowych bądź to przedsiębiorcom wolnych składów soli, bądź też uprawnionym hurtowym sprzedawcom soli jadalnej, o ile wykażą się posiadaniem odpowiedniego magazynu, który daje należytą rękojmię, że sól jadalna będzie oddzielnie przechowywana od soli przemysłowej. Osoby nietrudniące się sprzedażą soli jadalnej nie mogą uzyskać uprawnienia na handel solą przemysłową za wyjątkiem przemysłowców, którzy mogą zamawiać sól bezpośrednia na swój skład fabryczny do wyłącznego swego użytku.

2) Sól przemysłowa przed wysyłką do wolnego składu soli lub hurtowni soli musi być bezwzględnie w przepisany sposób skażona w miejscu produkcji t. j. na kopalni względnie salinie.

3) Uprawniony do handlu solą przemysłową może sprzedawać sól skażoną tylko osobom i przemsiębiorstwom, które wykażą się zaświadczeniem władzy przemysłowej (inżyniera przemysłowego), potwierdzonem przez właściwą kontrolę skarbową, że soli przemysłowej potrzebują i w jakiel ilości.

4) Sól skażona olejem mineralnym może być sprzedawana uprawnionym osobom i firmom na zasadzie przedstawionego zaświadczena władzy przemysłowej, — specjalnego pozwolenia władzy skarbowej do nabycia tej soli nie potrzeba.

5) Do nabycia soli skażonej innemi środkami konieczne jest zezwolenie Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów i tylko osobom posiadającym zezwolenie na jej nabycie może być sól skażona sprzedawana.

6) O każdej sprzedaży soli skażonej innemi środkami winien uprawniony do handlu solą przemysłową niezwłocznie zawiadomić odnośny organ skarbowy, dozorujący przedsiębiorstwa, korzystającego z soli skażonej, celem sprawdzenia ilości nabytej soli i rozciągnięcia nadzoru nad zużyciem soli przemysłowej.

Szczegółowe przepisy w sprawie poboru i sprzedaży soli do celów przemysłowych normuje rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1927 r. (Dz. U. Nr. 114, poz. 978) oraz instrukcja Min. Skarbu Nr. 22, poz. 239 z r. 1927, ogłoszona w Dzienniku Urzędowym.

O tem należy zawiadomić podwładne władze i organa skarbowe.

Warszawa, dnia 31 marca 1928 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Wojtowicz.*

Przepisy celne.

172.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 30 marca 1928 r.

o dalszem przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej.

Na podstawie art. 7 lit. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin mocy obowiązującej rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 22) przedłuża się do dnia 30 września 1928 włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1928 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 653).

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 kwietnia 1928 r. Nr. 45, poz. 445).

173.

OBWIESZCZENIE
Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 26 marca 1928 r.

o zgłaszaniu do odprawy celnej towarów reglamentowanych.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1928 r. w sprawie uchylenia zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 113), podaje się do wiadomości, co następuje:

O ile w wypadkach zgłoszenia do dnia 14 marca 1928 r. włącznie towarów, objętych w tym czasie zakazem przywozu, a po tym terminie wolnych od zakazu w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 113), strony nie przedstawiają wymaganych zaświadczeń na prawo przywozu, mogą być takie towary, na dodatkowy pisemny wniosek stron, odprawione według przepisów reglamentacyjnych i stawek celnych, obowiązujących od dnia 15 marca 1928 r. Datę złożenia wspomnianego dodatkowego pisemnego wniosku uważa się za dzień wniesienia deklaracji do odprawy celnej.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Monitor Polski z dn. 31 marca 1928 r. Nr. 76, poz. 121).

174.

OBWIESZCZENIE
Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 31 marca 1928 r.

o wykazie związków eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 29 lutego 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie materjałów wybuchowych.

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 29 lutego 1928 r, w sprawie zwrotu ceł przy wywozie materjałów wybuchowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 255) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wzmiankowanego rozporządzenia, zostaje upoważniona: „Sekcja Eksportowa przy Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej" w Warszawie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Monitor Polski z dn. 10 kwietnia 1928 r. Nr. 83, poz. 132).

175.

OKÓLNIK Nr. D. IV. 2419/4/28

z dnia 31 marca 1928 r.

w sprawie rumuńskich Izb Handlowych i Przemysłowych, upoważnionych do wystawiania świadectw pochodzenia i legitymacji dla komiwojażerów.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że poniżej wymienione Izby Handlowe i Przemysłowe są upoważnione do wystawiania świadectw pochodzenia dla towarów pochodzących z Rumunji oraz wydawania legitymacji dla rumuńskich komiwojażerów.

Nazwa Izby:	Powiaty przynależne do Izby.
Arad	Arad
Bacau	Bacau
Barland	Tutova
Balcic	Caliacra
Botosani	Botosani, Dorohoi, Falticeni, Hotin
Braila	Braila
Brasov	Brasov, Fagaras, Tarnava-Mare
Bucurestu	Ilfov
Balti	Balti, Soroca
Calarasi	Ialomita
Cernauti	Cernauti, Suceava, Radauti, Siret C. — Lung, Storojinet.
Cetatea—Alba	Cetatea — Alba
Chisinau	Lapusna — Orhei
Cluj	Cluj, Nasaud, Salaj, Somes, Turda
Craiova	Dolj, Gorj
Constanta	Constanta
Deva	Hunedoara
Focsani	Putna
Galati	Covurlui
Giurgiu	Vlasca
Iasi	Iasi
Ismail	Ismail
Oradia—Mare	Bihor
Pitesti	Areges, Muscel
Ploesti	Prahova
Piatra—Neamt	Neamt
R.—Sarat	R. — Sarat
R.—Valcea	Valcea
Roman	Roman
Silistra	Durustor
Satu—Mare	Satu — Mare, Maramures
Sibiu	Sibiu
Slatina	Olt
Timisoara	Timis — Torontal
Targoviste	Dambovita
Targu—Mures	Mres, Ciuc, Trei Scaune Odorhei
Tecuci	Tecuci
Turnu—Magurele	Teleorman
Turnu—Severin	Mehedinti.
Tulcea	Tulcea
Vaslui	Vaslui

Izby założone, lecz jeszcze nieukonstytuowane.

Alba — Iulia	Alba, Tarnava — Mica
Buzau	Buzau
Cahul	Cahul
Caracal	Romanati
Husi	Falciu
Lugoj	Caras — Severin
Tighina.	Tighina.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. Rasiński.*

Przepisy rachunkowo-kasowe.

176.

OKÓLNIK Nr. 29,

z dnia 20 marca 1928 r.,

Ministra Skarbu

L. D. VII 216/2/28

w sprawie zmiany niektórych postanowień przepisów rachunkowych i kasowych, dotyczących kredytów i wydatków budżetowych.

Do wszystkich władz centralnych, izb i kas skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy), oraz Centralnej Kasy Państwowej.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli uchyla w całości lub w części pierwotny tekst §§ 2, 10 — 15, 18—20, 23, 34, 35, 69, 87 — 98, 104 i 131 — 133 wraz z napisami nad §§ 10 i 34 przepisów rachunkowo-kasowych (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 45 poz. 564, oraz „Monitor Polski" Nr. 285 z 1921 r.) tudzież wzory Nr. 2-a, 2-b i 3 do § 20, Nr. 11 do § 69, Nr. 28 do § 87 i Nr. 39 do § 112 przepisów rachunkowo-kasowych, a natomiast nadaje wyżej wymienionym paragrafom wraz z napisami nad §§ 10 i 34 przepisów rachunkowo-kasowych nowe brzmienie w całości lub w części, zmienia numery kolejne pierwotnych §§ 99 i 100 na §§ 98 i 99 przepisów rachunkowo-kasowych, tworząc nowy tekst § 100 wraz z napisem nad tym paragrafem, i ustala zarazem nowe wzory Nr. Nr. 2-a, 2-b, 11, 28, 39, 49 i 50 do §§ 20, 69, 87, 112 i 12 przepisów rachunkowo-kasowych, przeznaczając wzór Nr. 29 do § 93 zamiast do § 96 przepisów rachunkowo-kasowych.

§ 2.

Prawo dysponowania wszystkiemi kredytami, objętemi daną częścią budżetu, przysługuje właściwej władzy centralnej (III instancji), która może przekraczać część kredytów podległym władzom II instancji.

Władze, dysponujące kredytami, mają zarazem uprawnienia władz asygnujących.

Urzędom I instancji może być nadane prawo asygnowania w drodze wyjątku za zgodą Ministerstwa Skarbu.

Kredyty w budżecie jednej władzy resortowej mogą być oddane do dyspozycji władzom innych resortów jedynie za pośrednictwem władz centralnych.

Władze i urzędy asygnujące zarządzają wypłaty bezpośrednio wierzycielom Skarbu Państwa wyłącznie z kas państwowych, względnie za pośrednictwem tych kas lub izb skarbowych albo Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu z ich rachunków w instytucjach bankowych i nie mają prawa podnoszenia w celu uskuteczniania wypłat żadnych funduszów, o ile postanowienia niniejszych przepisów nie stanowią inaczej.

Otwieranie kredytów budżetowych i dokonywanie z nich wydatków.

§ 10.

Władze i urzędy asygnujące mogą uskuteczniać wydatki budżetowe jedynie w granicach otwartych im kredytów.

Kredyty dla władz centralnych (III instancji) otwierane są na rachunku Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, natomiast kredyty dla władz im podległych na rachunku właściwej terytorjalnie izby skarbowej, względnie w kasach skarbowych (§ 14).

Sposób otwierania kredytów władzom, przy których istnieją specjalne kasy państwowe, określa § 121 niniejszych przepisów.

§ 11.

Kredyty, objęte budżetem państwowym, Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu otwiera w swoich księgach do dyspozycji władz centralnych.

Władze centralne przekazują część tych kredytów w miarę potrzeby podwładnym im władzom i urzędom, którym nadane zostało prawo asygnowania. Przekazane kredyty otwiera się we właściwych terytorjalnie izbach, względnie kasach skarbowych, za pośrednictwem Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

§ 12.

Celem otwarcia kredytów w izbach względnie kasach skarbowych do dyspozycji władz II instancji lub urzędów I instancji władze centralne postępują w sposób następujący:

1) Przy otwieraniu kredytów na rachunku jednej izby skarbowej lub w jednej kasie skarbowej władza centralna przesyła do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu wypełnione tylko na pierwszej stronie pismo wzoru Nr. 49 w dwóch egzemplarzach. Pierwszy egzemplarz tego pisma Centralna Księgowość zatrzymuje u siebie na drugim zaś umieszcza na odwrotnej stronie zarządzenie otwarcia kredytu i przesyła je właściwej izbie lub kasie skarbowej.

2) Przy otwieraniu kredytów na rachunkach kilku izb, względnie w kilku kasach skarbowych, podległych jednej izbie skarbowej, władza centralna przesyła Centralnej Księgowości pismo wzoru Nr. 50 w jednym egzemplarzu i dołącza do niego po jednym egzemplarzu pisma wzoru Nr. 49 dla każdej kasy, względnie izby skarbowej.

3) Przy otwieraniu kredytów w kasach skarbowych, należących do okręgów dwóch albo więcej izb skarbowych, władza centralna sporządza pisma wzoru Nr. 50 (w jednym egzemplarzu) osobno dla każdego okręgu i pisma te wraz z dołączonemi do nich pismami wzoru Nr. 49 (w jednym egzemplarzu) przesyła Centralnej Księgowości przy zestawieniu, obejmującem ogólne sumy kredytów dla każdego okręgu i dla wszystkich okręgów razem.

§ 13.

Jeżeli budżet nie jest we właściwym terminie uchwalony, Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu otwiera kredyty, objęte ustawą o prowizorjum budżetowem.

Otwieranie kredytów prowizorycznych dla władz II instancji i urzędów I instancji odbywa się w sposób, opisany w § 12 niniejszych przepisów.

§ 14.

Kredyty władz II instancji i urzędów I instancji, znajdujących się w siedzibie izby skarbowej, otwiera Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu na rachunku tej izby.

Kredyty władz II instancji i urzędów I instancji, które znajdują się poza siedzibą izby skarbowej, otwiera Centralna Księgowość bezpośrednio we właściwych kasach skarbowych.

§ 15.

Jeżeli kredyt otwierany jest w kasie skarbowej za pośrednictwem izby skarbowej, ta ostatnia przesyła kasie polecenie otwarcia kredytu według wzoru Nr. 2.

§ 18.

Jeżeli kwoty, wypłacone z kredytów, zostały całkowicie lub częściowo zwrócone w ciągu tego samego okresu budżetowego lub należącego do niego okresu ulgowego, to władze i urzędy asygnujące zapisują je w kisędze kredytów i wydatków budżetowych na podstawie zawiadomień Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, względnie izby lub kasy skarbowej, jako wznowienie kredytu, powiększając odpowiednio stan tegoż kredytu.

Jeżeli natomiast zwroty wydatków budżetowych następują po zamknięciu okresu budżetowego (wraz z okresem ulgowym), w którym wydatki te były uskutecznione, to powinny być zarachowane nie na wznowienie kredytu, lecz na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu. O takich zwrotach władza asygnująca ,która wypłatę zarządziła, otrzymuje od kasy zawiadomienie, na podstawie którego odnotowuje je w księdze kredytów i wydatków budżetowych w przedziałce „uwagi" i ewentualnie w księgach pomocniczych (kartach likwidacyjnych).

§ 19.

Władzom centralnym (III instancji) przysługuje prawo przenoszenia kredytu, otwartego w sposób, wskazany w §§ 11 — 13 niniejszych przepisów, z izb, względnie kas skarbowych na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, tudzież z jednej izby lub kasy skarbowej do drugiej, natomiast władze II instancji i urzędy I instancji mają tylko prawo przenoszenia kredytu z izb, względnie kas skarbowych na rachunek Centralnej Księgowości do dyspozycji władz centralnych.

Władze II instancji, których działalność obejmuje terytorjum dwóch lub więcej izb, mogą również przenosić kredyty z jednej izby lub kasy do drugiej, atoli tylko w obrębie swego okręgu.

Przenoszenie kredytu z izb i kas skarbowych na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, oraz między izbami skarbowemi.

§ 20.

W celu przeniesienia kredytu z okręgu izby skarbowej na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu władze dysponujące przesyłają do izby skarbowej dwa pisma (wzory Nr. 2-a i 2-b), z których jedno jest wystosowane do tej izby a drugie do Centralnej Księgowości.

Izba skarbowa na zasadzie pisma do niej wystosowanego zmniejsza u siebie kredyt, zaświadcza o tem na drugiem piśmie, przeznaczonem dla Centralnej Księgowości, i przesyła je do tej ostatniej. Centralna Księgowość na podstawie otrzymanego pisma zwiększa kredyt, zawiadamiając o tem władzę centralną, do dyspozycji której kredyt został przeniesiony.

Jeżeli kredyt, podlegający przeniesieniu, otwarty był w kasie skarbowej, izba skarbowa zarządza najpierw zmniejszenie kredytu w tej kasie i dopiero po otrzymaniu od kasy zawiadomienia o dokonanem zmniejszeniu (wzór Nr. 4) przesyła do Centralnej Księgowości pismo wzoru Nr. 2-b.

W ten sam sposób odbywa się przenoszenie kredytu z rachunku izby skarbowej, względnie kasy skarbowej, na rachunek innej izby skarboweq lub do innej kasy, przyczem w wypadku przenoszenia kredytu do innej kasy pismo wzoru Nr. 2-b z zaświadczeniem o zmniejszeniu kredytu właściwa izba skarbowa przesyła bezpośrednio do kasy skarbowej, w której kredyt ma być otwarty.

Do § 23.

Trzeci ustęp tego paragrafu uzupełnia się w dalszym ciągu po zamienieniu kropki na przecinek następującym dodatkiem: „ w której władza (urząd) asygnująca ma otwarty kredyt. Jeżeli kredyt pozostaje na rachunku izby skarbowej lub Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu i wypłata następuje w trybie § 34 niniejszych przepisów, to wzory podpisów przesyła się odnośnej izbie skarbowej lub Centralnej Księgowości".

Upoważnienie kas do wypłaty na rachunek kreskarbowych albo Centralnej Księgowości Miniskarbowych albo Centralne Księgowości Ministerstwa Skarbu.

§ 34.

Władze asygnujące, których działalność obejmuje więcej niż jeden powiat i które mają

otwarty kredyt w kasie skarbowej, mogą polecać dokonanie wypłaty nie tylko tej kasie, lecz także każdej innej kasie swojego okręgu.

W tym wypadku władza asygnująca przesyła tej kasie w której ma otwarty kredyt, asygnację z poleceniem dokonania wypłaty za pośrednictwem innej kasy skarbowej. W treści takiej asygnacji należy pisać: „Kasa Skarbowa w . . . . (nazwa kasy, w której otwarty jest kredyt) upoważni Kasę Skarbową w . . . . do wypłacenia . . . . ". Talon asygnacji ze wskazaniem w nim nazwy kasy wypłacającej władza asygnująca doręcza odbiorcy najwcześniej na drugi dzień po wysłaniu asygnacji.

Jeżeli władza asygnująca ma otwarty kredyt na rachunku izby skarbowej, to przesyła asygnację do izby, która dokonanie wypłaty poleca kasie skarbowej, wskazanej przez władzę. W asygnacji należy wtedy wyrazy „Kasa Skarbowa w . . . . ." zastąpić wyrazami „Izba Skarbowa w . . . . .".

Jeżeli asygancja zawiera potrącenia, to treść jej powinna opiewać: „Izba (Kasa) Skarbowa w . . . . upoważni Kasę Skarbową w . . . ., do zapisania na rozchód kwoty. . . . . . ., (cyframi i słowami) tytułem . . . . . potrącenia z tej kwoty i zapisania na przychód kwoty . . . tytułem . . . . według dołączonego wykazu (deklaracji) i wypłacenia (przekazania — przelania) pozostałej reszty w kwocie (cyframi i słowami) do rąk N. N.".

Izba (kasa) skarbowa, po sprawdzeniu takiej asygnacji w sposób, wskazany w § 91 instrukcji dla kas skarbowych, obciąża w swoich księgach kredyt, zmniejszając jego pozostałość, zamieszcza na odwrotnej stronie asygnacji zapomocą stempla upoważnienie następującej treści: „Izba (Kasa) Skarbowa w . . . . , , , upoważnia Kasę Skarbową w. . . . . . do wykonania", które obok odcisku pieczęci urzędowej podpisują w izbie skarbowej dwaj do tego upoważnieni urzędnicy, w kasie zaś skarbowej — naczelnik kasy i księgowy, poczem przesyła asygnację tej kasie skarbowej, która ma dokonać wypłaty.

Izbę Skarbową przy wykonywaniu powyżej wskazanych czynności obowiązuje analogicznie postanowienia instrukcji dla kas skarbowych, a w szczególności każdą taką asygnację zapisuje izba skarbowa do księgi otrzymanych asygnacyj (wzór Nr. 31 do § 169 inst. dla kas skarbowych), zaznaczając w przedziale 7 tej księgi zamiast daty zrealizowania — datę odesłania asygnacji do kasy skarbowej. Przy sprawdzaniu asygnacyj stosuje się izba skarbowa również do postanowień §§ 83 — 84 i 92 — 93 instrukcji dla kas skarbowych.

W tym wypadku, gdy wypłata z upoważnienia izby skarbowej ma nastąpić w innym okręgu, a kredyt na rachunku izby skarbowej jest otwarty w pozycjach, zamieszcza izba skarbowa pod tekstem upoważnienia uwagę: „kredyt otwarto w pozycjach" w tym celu, aby izba skarbowa, w okręgu której ma być dokonana wypłata, mogła ją odpowiednio zaksięgować u siebie.

Zarachowanie potrąceń z asygnacji z upoważnieniem następuje w kasie upoważnionej przy realizowaniu asygnacji.

W razie potrzeby wycofania niezrealizowane asygnacji władza asygnująca odnosi się bezpośrednio do kasy, która miała dokonać wypłaty, ta zaś odsyła asygnację tej kasie lub izbie skarbowej, od której ją otrzymała. Kasa, względnie izba skarbowa, która dała upoważnienie do wypłaty, po otrzymaniu z powrotem niezrealizowanej asygnacji, zmniejsza w swoich księgach obciążenie kredytu i zwraca asygnację władzy asygnującej.

Władze centralne mogą w sposób analogiczny, jak określono w poprzednich ustępach, polecać dokonanie wypłaty Centralnej Kasie Państwowej lub którejkolwiek kasie skarbowej za pośrednictwem Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, w której mają otwarte kredyty, przesyłając jej asygnacje celem upoważnienia odnośnych kas do uskutecznienia wypłaty.

Postanowienia niniejszego paragrafu nie dotyczą asygnacyj, wystawianych przez izbę skarbową do wypłaty w kasach z jej własnych kredytów. Asygnacje takie zawierać powinny w treści bezpośrednio polecenie dokonania wypłaty.

§ 35.

Po wypłaceniu asygnowanej sumy kasa dołącza asygnację do dowodów kasowych, a talon odsyła niezwłocznie, a najpóźniej dnia następnego, władzy (urzędowi) asygnującej, której organ rachunkowy zaznacza w księgach rachunkowych dokonanie wypłaty i dołącza talon do dowodów rachunkowych.

Talony asygnacyj, otrzymanych od innych kas skarbowych z upoważnieniem do wypłaty, kasa, realizująca asygnacje, przesyła kasie upoważniającej, która zwraca je właściwym władzom najpóźniej dnia następnego po otrzymaniu.

Jeżeli upoważnienie do wypłaty dane było przez izbę skarbową lub Centralną Księgowość Ministerstwa Skarbu, kasa, która zrealizowała asygnację odsyła talon bezpośrednio władzy asygnującej.

§ 69.

W księdze kredytów i wydatków budżetowych (wzór Nr. 11) otwiera się osobne konto dla każdego tytułu budżetowego (paragraf, pozycja).

Przedziałki 1 — 10 przeznaczone są do zapisywania sum otwartego kredytu i zachodzących w nim zmian; przedziałki 11 — 14 służą do zapisywania asygnowań; w przedziałce 15 uwidocznia się sumy asygnacyj, niezrealizowanych z jakiegokolwiek powodu i zwróconych przez kasy, przyczem każdą taką asygnację zapisuje się pod nową pozycję, wyjaśniając w przedziałce 13 powód niezrealizowania, a przy pierwotnej pozycji w przedziałce 21 umieszcza się czerwonym atramentem odpowiednią adnotację; w przedziałce 16 wykazuje się pozostałość kredytu po każdorazowem dokonaniu zapisów w przedziałkach 14 i 15, jak również po każdorazowej zmianie stanu kredytu w przedziałce 9; w przedziałkach 17 — 19 odnotowuje się równolegle z pozycją, pod którą asygnacja została zapisana, datę zrealizowania i wypłaconą kwotę na podstawie talonu, zwróconego przez kasę.

Jeżeli asygnacja została zrealizowana nie w tym miesiącu, w którym ją wystawiono, zapi-

suje się ją w przedziałkach 13, 17 i 18, względnie 19, pod datą tego miesiąca, w którym została zrealizowana, przyczem w przedziałce 13 zaznacza się numer asygnacji i pierwotną pozycję księgi. Przy pierwotnej pozycji zaznacza się tylko w przedziałce 17 datę zrealizowania, nie wypełniając przedziałki 18, względnie 19.

Księgę kredytów i wydatków budżetowych sumuje się miesięcznie w przedziałkach 3 — 8, 14, 15 18 i 19, do sum każdego miesiąca dodaje się sumy ubiegłych miesięcy i wyprowadza się sumy ogólne od początku okresu do końca miesiąca sprawozdawczego.

W okresie ulgowym prowadzi się księgę kredytów i wydatków budżetowych w dalszym ciągu, umieszczając dla odróżnienia wydatków tego okresu w przedziałkach 2 i 13 napis: „Okres ulgowy".

Sumy, wypłacone w okresie ulgowym na podstawie asygnacyj, wystawionych i przypisanych w okresie budżetowym, zapisuje się w sposób analogiczny, jak sumy z asygnacyj, zrealizowanych w miesiącu innym, niż były wystawione.

Jeżeli okres ulgowy trwa dłużej, niż jeden miesiąc, sumy miesięczne tego okresu dodaje się jedne do drugich oddzielnie od sum okresu budżetowego, a przy ostatecznem zamknięciu księgi wyprowadza się sumy ogólne za okres ulgowy, oraz za cały okres budżetowy łącznie z ulgowym.

Wydatki budżetowe, uskutecznione przez kasy skarbowe na podstawie not kasowych lub innych dowodów, tudzież na podstawie asygnacyj, wystawionych przez władze innych resortów z budżetu Ministerstwa Skarbu (zwroty nadpłat) lub z części budżetu, dotyczących emerytur, rent inwalidzkich, pensyj i zaopatrzeń, oraz długów państwowych, stosownie do osobnych zarządzeń, zapisują władze skarbowe w księdze kredytów i wydatków budżetowych (wzór Nr. 11) tylko w sumach miesięcznych. W tym celu sporządza się na podstawie dowodów kasowych osobne noty rachunkowe, wykazujące według rodzajów takie wydatki i udziela się je organowi, prowadzącemu księgę. Ewidencję tego rodzaju wydatków prowadzą władze resortowe w księdze kredytów i wydatków budżetowych w przedziałkach 11 — 21.

§ 87.

Celem wykonywania kontroli nad kredytami, otwartemi władzom asygnującym tak na rachunku izby skarbowej, jak i w kasach jej okręgu, prowadzi się ogólną kisęgę kredytów i rozchodów budżetowych (wzór Nr. 28).

Jeżeli władza (urząd) ma otwarty kredyt na rachunku izby skarbowej — w księdze tej otwiera się osobne konta dla każdej władzy (urzędu), dysponującej kredytem, według działów, rozdziałów i paragrafów budżetu (ewentualnie także i pozycyj, jeżeli kredyt otwarty został w pozycjach).

Jeżeli zaś władza (urząd) asygnująca ma kredyt otwarty nie na rachunku izby skarbowej, lecz w kasie skarbowej, to dla odnośnej władzy otwiera się w tej księdze tylko jedno konto, wspólne dla wszystkich tytułów budżetowych, na którem to koncie zapisuje się otwarcia, zwiększenia i zmniejszenia kredytów jak również wydatki — w sumach ogólnych, bez podziału na paragrafy i pozycje budżetu.

W sposób wskazany w poprzednim ustępie, prowadzi się w ogólnej kisędze kredytów i rozchodów budżetowych również ewidencję kredytów własnych izby skarbowej, jako władzy asygnującej, oraz kredytów, przewidzianych w częściach budżetu, dotyczących emerytur, rent inwalidzkich, pensyj i zaopatrzeń, oraz długów państwowych.

§ 88.

Przedziałki ogólnej księgi kredytów i rozchodów budżetowych dzielą się na trzy grupy: do pierwszej należą przedziałki 1 — 9, dotyczące otwartego kredytu i zachodzących w nim zmian, do drugiej — przedziałki 10 — 14, które wykazują obciążenie kredytu, pozostającego na rachunku izby skarbowej, do trzeciej — przedziałki 15 — 18, służące do uwidoczniania dokonanych przez kasy skarbowe wypłat.

Zapisy rozpoczyna się od wpisania i podkreślenia w przedziałce 1 nazwy miesiąca. W tej samej przedziałce zaznacza się również przy wniesieniu sum do przedziałek kwotowych — podstawę uskutecznionego zapisu.

Na początku księgi umieszcza się skorowidz kont.

§ 89.

Wszelkie kredyty, otwarte przez Centralną Księgowość Ministerstwa Skarbu, wpisuje się do ogólnej księgi kredytów i rozchodów budżetowych w przedziałkach 2 i 9 na poszczególnych kontach w sumach, otwartych władzom dysponującym w okręgu izby skarbowej.

Kredyty, otwarte przez Centralną Księgowość bezpośrednio w kasach skarbowych, zapisuje izba skarbowa w tej księdze na podstawie przedłożonych przez kasy skarbowe zarządzeń Centralnej Księgowości (§ 54 instr. dla kas skarb.).

§ 90.

W wypadkach powiększenia kredytu ,otwartego władzy dysponującej, wskutek przeniesienia z izb (kas)skarbowych innych okręgów albo z innej pozycji budżetowej, księguje się odpowiednie sumy w przedziałkach 3, względnie 4, w wypadkach zaś zmniejszenia kredytu z tych samych powodów, oraz wskutek przeniesienia go na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu — w przedziałkach 7, względnie 8.

§ 91.

Przedziałki 5 i 6 przeznaczone są do zapisywania sum, wpływających na wznowienie kredytów (§ 18).

Wznowienia kredytów, pozostających na rachunku izby skarbowej, zapisuje się poszczególnemi pozycjami na podstawie zawiadomień wzoru Nr. 9-a do § 52 instrukcji dla kas skarbowych,

otrzymywanych od kas, do których odnośne kwoty zostały wpłacone, zaznaczając w przedziałce 1: kiedy, pod jaką pozycją dziennika i do której kasy skarbowej wpłata została uskuteczniona. Zawiadomienia te, po umieszczeniu na nich i podpisaniu adnotacji o dokonanem wznowieniu kredytu w sposób analogiczny do przewidzianego w § 58 instrukcji dla kas skarbowych, izba skarbowa przesyła w oryginale władzom asygnującym.

Po upływie miesiąca sumy przedziałki 5 porównywa się i uzgadnia z dowodami kasowemi, sumy zaś przedziałki 6 — z wyciągami z wykazów wzoru Nr. 32, o których mowa w § 104 niniejszych przepisów, otrzymanemi od innych izb skarbowych lub Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Wznowienia kredytów, otwartych w kasach skarbowych, zapisuje izba skarbowa w sumach miesięcznych na podstawie wykazu wzoru Nr. 32, względnie wyciągów z tego wykazu, nadesłanych przez inne izby skarbowe, po uzgodnieniu tych wyciągów z zawiadomieniami o wznowieniu kredytu, przedłożonemi przez kasy, które kredyty wznowiły.

§ 92.

Księgowania sum, które dotyczą kredytów i wszelkich zachodzących w nich zmian, dokonywa się oddzielnemi pozycjami, przyczem w przedziałce 1 wymienia się zarządzenia, względnie zestawienia lub wykazy, stanowiące podstawę księgowania.

Otwarte kredyty, jak również zwiększenia kredytów wskutek przeniesień, zapisuje się pod datą tego miesiąca, w którym zarządzono otwarcie, względnie przeniesienie kredytów.

Po każdorazowem uskutecznieniu zapisu w którejkolwiek z przedziałek od 2 do 8 zmienia się odpowiednio stan kredytu w przedziałce 9, a jeżeli kredyt pozostaje na rachunku izby, to również i pozostałość w przedziałce 14.

Na dokumentach, stanowiących podstawę do księgowania, odnotowuje się: kiedy i na jakiej stronicy księgi dokonano zapisu.

§ 93.

Zwiększenia i zmniejszenia kredytów, wynikające wskutek stosowania §§ 19 i 20 niniejszych przepisów, wciąga się do wykazu zmian w kredytach (wzór Nr. 29).

Do wykazu tego nie włącza się przeniesień kredytów między kasami własnego okregu, ani przeniesień z jednej pozycji budżetowej do drugiej, ani kredytów otwartych przez Centralną Księgowość Ministerstwa Skarbu, ani wznowień kredytów.

Poszczególne zmiany w kredytach, wciągnięte do wykazu, należy sumować według tytułów budżetu (paragrafów i pozycyj), a w końcu wyprowadzać sumy ogólne.

Wykazy zmian w kredytach wraz z dotyczącemi tych zmian dokumentami należy przedkładać Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu przed upływem miesiąca, następującego po sprawozdawczym.

§ 94.

Przedziałki 10 — 14 ogólnej księgi kredytów i rozchodów budżetowych służą do zapisywania asygnacyj, odsyłanych do kas skarbowych z upoważnieniem do wypłaty na poczet kredytu, pozostającego na rachunku izby skarbowej.

Jeżeli kredyt otwarty jest w kasie skarbowej, przedziałki te pozostają niewypełnione.

W przedziałce 10 zapisuje się datę i numer każdej asygnacji, w 11 — nazwę kasy, do której asygnacja ma być odesłana z upoważnieniem do wypłaty, w 12 — kwoty odesłanych do zrealizowania asygnacyj, w 13 — kwoty asygnacyj, zwróconych przez kasy jako niezrealizowanych. Po każdorazowem dokonaniu zapisu w przedziałkach 12 i 13, jak również po każdorazowej zmianie stanu kredytu w przedziałce 9, zmienia się odpowiednio pozostałość kredytu w przedziałce 14.

Asygnacje wciąga się do księgi pod datą tego miesiąca, w którym zostały wystawione.

Asygnacyj, wystawianych przez izbę skarbową na wypłaty z jej własnych kredytów, nie wciąga się do ogólnej księgi kredytów i rozchodów budżetowych.

§ 95.

W grupie przedziałek 15 — 18 wykazuje się w sumach miesięcznych rozchody, faktycznie uskutecznione przez kasy skarbowe.

W przedziałce 15 wymienia się najpierw w porządku alfabetycznym nazwy poszczególnych kas własnego okręgu, a pod niemi nazwy izb skarbowych, w których okręgach kasy skarbowe dokonały rozchodów na podstawie przesłanych im asygnacyj z upoważnieniem do wypłaty.

Sumy rozchodów, dokonanych przez poszczególne kasy własnego okręgu, wykazuje się w przedziałce 16 na podstawie otrzymanych od kas skarbowych wykazów szczegółowych rozchodów, po uprzedniem ich sprawdzeniu i uzgodnieniu z dowodami kasowemi, sumy zaś rozchodów, dokonanych przez kasy każdego z innych okręgów— w przedziałce17 na podstawie wyciągów, otrzymanych od właściwych izb skarbowych (§ 96). Przedziałkę 18 wypełnia się tylko przy zamknięciu miesięcznem.

§ 96.

Dla rozchodów, dokonywanych przez kasy własnego okręgu na podstawie upoważnień kas lub izb skarbowych innych okręgów albo Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, otwiera się w ogólnej księdze kredytów i rozchodów budżetowych osobne konta, przyczem stosuje się analogicznie postanowienia, zawarte w ustępie drugim i trzecim § 87 niniejszych przepisów. Na tych kontach wypełnia się tylko przedziałki 15 i 16.

Do dnia 15 każdego miesiąca sporządza się za miesiąc ubiegły wyciągi z tych kont, obejmujące ogólne miesięczne sumy wydatków we wszystkich kasach na każdem koncie i przesyła się te wycią-

gi Centralnej Księgowości lub izbom skarbowym, z których okręgu nadesłane były asygnacje z upoważnieniem do wypłaty.

§ 97.

Po upływie miesiąca i wciągnięciu do księgi wszystkich dotyczących ubiegłego miesiąca zapisów sumuje się przedziałki 2 — 8, 12, 13, 16 i 17 i wyprowadza się w nich, oraz w przedziałce 18 sumy miesięczne. Celem sprawdzenia prawidłowości podsumowania porównywa się sumy poszczególnych przedziałek, przyczem suma przedziałki 2, po dodaniu do niej sum przedziałek 3, 4, 5 i 6 i odjęciu sum przedziałek 7 i 8, równać się powinna sumie, wyprowadzonej ostatnio w przedziałce 9, ta zaś ostatnia, po odjęciu od niej sumy przedziałki 12 i dodaniu sumy przedziałki 13, powinna się równać sumie, wyprowadzonej ostatnio w przedziałce 14. Następnie pod sumami miesięcznemi wpisuje się w każdej przedziałce sumę ubiegłych miesięcy i wyprowadza się sumy ogólne od początku okresu do końca miesiąca sprawozdawczego.

Uzgadnianie sprawozdań władz asygnujących.

§ 100.

Nadsyłane przez władze (urzędy) asygnujące do uzgodnienia wyciągi z ksiąg kredytów i wydatków budżetowych (wzór Nr. 19 do § 78), porównywa się z zamknięciem miesięcznem ogólnej księgi kredytów i rozchodów budżetowych.

Jeżeli kredyt pozostaje na rachunku izby skarbowej, porównywa się w każdym paragrafie, względnie także i pozycji, kwoty przedziałek 2, 3, 4, 6, 7 i 8 wyciągu wzoru Nr. 19 z kwotami odpowiednich co do treści przedziałek zamknięcia miesięcznego ogólnej księgi kredytów i rozchodów budżetowych. Kwocie przedziałki 5 wyciągu odpowiadać powinna kwota przedziałki 12 księgi po odjęciu od niej kwot przedziałek 13 i 18.

Jeżeli kredyt otwarty jest w kasie skarbowej, z którą wyciąg wzoru Nr. 19 już został uzgodniony, porównywa się tylko ogólne sumy wyciągu w przedziałkach 2, 3, 4, 7 i 8 z sumami odpowiednich przedziałek zamknięcia miesięcznego ogólnej księgi kredytów i rozchodów budżetowych.

Wyciągi powinny być uzgadniane, zaświadczane co do zgodności z księgami izby skarbowej i zwracane władzom asygnującym do 3 dni od dnia ich otrzymania.

O dokonaniu uzgodnienia umieszcza się w księdze krótką adnotację w przedziałce „uwagi".

§ 104.

Na sumy zwrotne, wnoszone na wznowienie kredytów, prowadzi się dwa wykazy według wzoru Nr. 32, mianowicie jeden dla wpłat na wznowienie kredytów, otwartych w kasach własnego okręgu, drugi zaś — dla wpłat na wznowienie kredytów, otwartych w izbach i kasach innych okręgów oraz w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Dla wpłat na wznowienie kredytów, pozostających na rachunku tej samej izby skarbowej, nie prowadzi się wykazu.

Wykazy zakłada się na cały rok; wpisuje się do nich poszczególne kwoty na podstawie dowodów kasowych, przyczem do wykazu pierwszego grupuje się dowody tylko według władz asygnujących, do drugiego zaś — według ministerstw, działów, paragrafów, ewentualnie także i pozycyj budżetu. Wykazy te zamyka się miesięcznie. Wykaz pierwszy, obejmujący wpłaty na wznowienie kredytów, otwartych w kasach własnego okręgu, doręcza się urzędnikowi, prowadzącemu ogólną księgę kredytów i rozchodów budżetowych, celem uwidocznienia w tej księdze kwot wznowionych kredytów, z drugiego zaś wykazu sporządza się wyciągi osobno dla każdej izby skarbowej i dla Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu i odsyła się im w terminie do dnia 20 następnego miesiąca celem porównania i uzgodnienia z zawiadomieniami o wznowieniu kredytów (wzór Nr. 9-a do § 52 instr. dla kas skarbowych), otrzymanemi od kas skarbowych, względnie z poczynionemi na podstawie tych zawiadomień zapisami w ogólnej księdze kredytów i rozchodów budżetowych.

Niezależnie od tego przenosi się z wykazów szczegółowych kas skarbowych miesięczne sumy, dotyczące wznowień kredytów, do ogólnej księgi sum obrotowych na właściwy rachunek. Sum tych nie wpisuje się do księgi kontowej sum obrotowych.

Do § 131.

W paragrafie tym w ustępie pierwszym skreśla się wyrazy „Centralnej Kasy Państwowej".

Do § 132.

W paragrafie tym skreśla się wyrazy „Centralnej Kasie Państwowej".

Do § 133.

W paragrafie tym skreśla się wyrazy „między temi izbami a Centralną Kasą Państwową" i wstawia się na ich miejsce wyrazy „z izb skarbowych do Centralnej Księgowości", nadto zamiast powołanego w nawiasie § 96 wstawia się § 93.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r, Z tym dniem tracą moc wszelkie sprzeczne z niem przepisy i rozporządzenia.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Grodyński,*

Podsekretarz Stanu.

(Mon. Pol. z dnia 4.IV.1928 r. Nr. 79 poz. 125).

(Strona 1).

Załącznik do L. D. VII. 216/2 z 1928 r.

Wzór Nr. 2a.
do § 20 Przepisów rach.-kas.

Nazwa władzy (urzędu)

....

dnia .... 192 r.

Do

Izby Skarbowej w ....

Uprasza się o zmniejszenie $\frac{\text{na rachunku Izby Skarbowej}}{\text{w Kasie Skarbowej w}}$ .... i równoczesne przeniesienie

niżej wyszczególnionych kredytów do ....

....

....

Kasa Skarbowa, do której kredyt ma być przeniesiony (izba skarbowa, Centralna Księgowość Min. Skarbu)	Urząd dysponujący	Budżet 19.... r. Ministerstwa				Tytuł kredytu	Suma		Uwagi
		Dział	Rozdział	Paragraf	Pozycja		Zł.	gr.	

(Strona 2 Wzoru Nr. 2a).

Kasa Skarbowa, do której kredyt ma być przeniesiony (izba skarbowa, Centralna Księgowość Min. Skarbu)	Urząd dysponujący	Budżet 19.... r. Ministerstwa				Tytuł kredytu	Suma		Uwagi
		Dział	Rozdział	Paragraf	Pozycja		Zł.	gr.	

(Strona 1).

Załącznik do L. D.VII.216/2 z 1928 r.

Wzór Nr. 2b.
do § 20 Przepisów rach.-kas.

Nazwa władzy (urzędu)

dnia .... 192... r.

.... otworzy niżej wyszczególnione kredyty, zmniejszone na rachunku ....

Nazwa urzędu, do dyspozycji którego należy otworzyć kredyt	Budżet 192... r. Ministerstwa				Tytuł kredytu	Suma		Zaświadczenie Izby Skarbowej w .... o zmniejszeniu kredytu
	Dział	Roz-dział	Par.	Poz.		Zł.	gr.	
								Wymienione w niniejszem piśmie kredyty zmniejszono na rachunku Izby Skarbowej w .... w miesiącu .... 192... r. o sumę zł. .... gr. słownie .... celem otwarcia w .... dn. .... 192 r. Naczelnik Wydziału Księgowy L. .... Do ....

(Strona 2 Wzoru Nr. 2b).

Nazwa urzędu, do dyspozycji którego należy otworzyć kredyt	Budżet 192... r. Ministerstwa				Tytuł kredytu	Suma	
	Dział	Roz-dział	Par.	Poz.		Zł.	gr.

Załącznik do L: D.VII.216/2 z 1928 r.

Wzór Nr. 11.

Do § 69 Przepisów rach.-kas.

(Strona 1).

K S I Ę G A

kredytów i wydatków budżetowych

na okres budżetowy

(Strona 2).

Dział .... Par. .... poz. ....

K R E D Y T									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Nr. bieżący	Data i Nr. rozporządzenia, dotyczącego otwarcia lub zmniejszenia kredytu	Suma kredytu otwartego na podstawie szczegółowego etatu i dodatkowych rozporządzeń	Zwiększenie kredytu			Zmniejszenie kredytu		Stan kredytu	UWAGI
			Wskutek przekazania przez inne władze	Wskutek przeniesienia z innego par. wzgl. pozycji budżetowej	Wskutek wznowienia przez zwrot pobranych sum	Wskutek przekazania innym władzom	Wskutek przeniesienia do innego par. wzgl. pozycji budżetowej		

R O Z C H Ó D

11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
							Suma wypłacona			
Nr. bieżący	Data i Nr. asygnacji	Komu, na jaki cel i z której kasy wyasygnowano	Suma wyasygnowana	Suma zwróconej niezrealizowanej asygnacji	Pozostałość kredytu	Data wypłaty	W kasach okręgu miejscowej izby skarbowej (w Centralnej Kasie Państwowej)	W kasach okręgów innych izb skarbowych	Pozycja księgi pomocniczej	UWAGI

Załącznik do L: D.VII.216/2 z 1928 r.

Wzór Nr. 28.
Do par. 87 Przep. rach. kas

(Strona 1).

IZBA SKARBOWA w..................

OGÓLNA KSIĘGA

kredytów i rozchodów budżetowych

na okres budżetowy 192.....

(Strona 2).

Kredyt pozostaje na rachunku Izby Skarbowej / otwarty jest w Kasie Skarbowej w..................

Nazwa urzędu dysponującego..................

Nazwa miesiąca, data i numer zarządzenia, dotyczącego otwarcia kredytu lub powodującego zmiany w kredycie, oraz zaznaczenie skąd — dokąd kredyt jest przeniesiony	Otwarty kredyt i zachodzące w nim zmiany							
	Suma kredytu otwartego na zasadzie rozporządzeń Min. Skarbu	Zwiększenie kredytu				Zmniejszenie kredytu		Stan kredytu po dokonaniu zmian
		Wskutek przeniesienia kredytu z rachunku izb (kas) innych okręgów	Wskutek przeniesienia kredytu z innej pozycji budżetowej	Wskutek wznowienia kredytu przez zwrot pobranych sum: Do kas okręgu izby skarbowej	Wskutek wznowienia kredytu przez zwrot pobranych sum: Do kas innych okręgów	Wskutek przeniesienia na rachunek Centralnej Księgowości lub izb (kas) innych okręgów	Wskutek przeniesienia do innej pozycji budżetowej	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Budżet Ministerstwa .... Dz. .... Rozdz. .... Par. .... poz. .... Tytuł kredytu ....

Obciążenie kredytu					Rozchody				
						Wypłacone kwoty miesięczne			
Data i Nr. asygnacji	Nazwa kasy skarbowej, która ma dokonać wypłaty	Sumy otrzymanych asygnacyj	Sumy zwróconych asygnacyj	Pozostałość kredytu (9—12+13)	Nazwy kas skarbowych własnego okręgu, względnie izb skarbowych innych okręgów	W kasach własnego okręgu	W kasach innych okręgów	Razem	UWAGI
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

Załącznik do L. D.VII.216.2 z 1928 r. (Strona 1). **Wzór Nr. 39**

do par. 112 Przep. rach. kas.

IZBA SKARBOWA w ....

W Y C I Ą G

z Ogólnej Księgi Kredytów i Rozchodów Budżetowych

BUDŻET MINISTERSTWA ....

za okres budżetowy 19 ....

(Strona 2).

Nazwa władzy asygnującej, dział, paragraf i pozycja budżetu	S T A N K R E D Y T Ó W							Stan kredytów po dokonaniu zmian
	Suma kredytu otwartego na zasadzie rozporządzeń Min. Skarbu	ZWIĘKSZENIE KREDYTÓW WSKUTEK				Zmniejszenie kredytów wskutek		
		przeniesienia kredytu z r/ku izb (kas) innych okręgów	przeniesienia kredytu z innej pozycji budżetowej	wznowienie kredytu przez zwrot pobranych sum		przeniesienie kredytu na r/k Centralnej Księgowości lub izb (kas) innych okręgów	przeniesienia kredytu do innej pozycji budżetowej	
				do kas okręgu Izby skarbowej	do kas innych okręgów			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

(Strona 3).

W Y D A T K O W A N O					Pozostałość kredytów wygasłych z końcem okresu ulgowego	Rozchody, dokonane z upoważnienia izb i kas innych okręgów		
W okresie budżetowym		W okresie ulgowym		Ogółem od początku okresu budżetowego do końca okresu ulgowego				
w kasach własnego okręgu	w kasach innych okręgów	w kasach własnego okręgu	w kasach innych okręgów			W okresie budżetowym	W okresie ulgowym	Razem
10	11	12	13	14	15	16	17	18

Załącznik do L: D.VII. 216/2 z 1928 r.

Wzór Nr. 49.
do § 12 Przepisów rach.-kas.

(*Strona 1*).

Ministerstwo.......................... Warszawa, dn.......................... 192...... r.
L..........................

Do
Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Z kredytów budżetu Ministerstwa.......................... na okres ....
przeznacza się do otwarcia na rachunku Izby Skarbowej w..........................
w Kasie Skarbowej w .... — ....
do dyspozycji.......................... niżej wyszczególnione kwoty
i uprasza się o wydanie stosownych zarządzeń..........................

Dział	Rozdział	Paragraf	Pozycja	Tytuł kredytu	Kwota		Uwagi
				Razem			

Dyrektor Departamentu

Naczelnik Wydziału Budż. rach.

(*Strona 2*).

Centralna Księgowość
Ministerstwa Skarbu
L: D.VII ....../3.

Warszawa, dn.......................... 192...... r.

Do
Izby Skarbowej / Kasy Skarbowej w ....

Zarządza się otwarcie wyszczególnionych na odwrotnej stronie kredytów w ogólnej sumie
Zł..........................
....

Stosownie do § 54 Instr. dla kas skarb. należy niezwłocznie zawiadomić władzę, do dyspozycji której otwarto kredyt.

Naczelnik Centralnej Księgowości

Kontroler

Załącznik do L: D.VII. 216/2 z 1928 r.

Wzór Nr. 50.
do § 12 Przepisów rach.-kas.

Ministerstwo
L:

Do
Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Z kredytów budżetu Ministerstwa na okres 19 r. przeznacza się do otwarcia na rachunkach izb skarbowych — w kasach skarbowych Okręgu Izby Skarbowej w — niżej wyszczególnione sumy według przyległych załączników i uprasza się o wydanie stosownych zarządzeń.

Dział	Rozdział	Paragraf	Pozycja	Izba / Kasa Skarbowa w Urząd dysponujący		Izba / Kasa Skarbowa w Urząd dysponujący		Izba / Kasa Skarbowa w Urząd dysponujący		Izba / Kasa Skarbowa w Urząd dysponujący		Izba / Kasa Skarbowa w Urząd dysponujący		Razem		Uwagi Centr. Księgowości Min. Skarbu
				Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	
	Razem . .															

Dyrektor Departamentu

Naczelnik Wydziału
Budżetowo-Rachunkowego

Drukarnia Państwowa. Nr. 40881. 18.IV.1928 r. 7500.